

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3105/2024-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja tog suda, Mire Kovačić, predsjednice vijeća, Radmile Bolanča Vuković i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika Filipa Mihaljevića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja LIDER EXPRESS d.o.o., Žrnovnica, Gornje Sitno, Sv. Roka 3, OIB: 81021464667, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB: 87950783661, radi ocjene zakonitosti postupanja u provedbi inspekcijskog nadzora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 8 Us I-282/2024-8 od 22. travnja 2024., na sjednici vijeća održanoj 29. listopada 2025.,

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se žalba i potvrđuje presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 8 Us I-282/2024-8 od 22. travnja 2024.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška za sastav žalbe.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, KLASA:UP/I-344-08/23-02/140, URBROJ: 376-08-23-2 od 22. rujna 2023. i zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora (točke I. i II. izreke).
2. Rješenjem tuženika od 22. rujna 2023. odbijen je prigovor tužitelja na postupanje tuženika u vezi sa zahtjevom za pokretanje inspekcijskog postupka.
3. Tužitelj pobija zakonitost prvostupanjske presude zbog bitne povrede pravila sudskog postupka te pogrešne primjene materijalnog prava ponavljajući navode iz tužbe.
 - 3.1. Ističe da je tijekom trajanja prvostupanjskog upravnog spora istaknuo prigovor stvarne nadležnost prvostupanjskog suda, koji prigovor prvostupanjski sud nije otklonio.
 - 3.2. Dalje navodi da je u točki 21. uvodne izjave Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga (dalje: Direktiva 97/67/EZ) definirana samodostava kao poštanska usluga, a što je suprotno definiciji iste iz članka 2. stavka 1. točke 21. Zakona o poštanskim uslugama te smatra da postoji kolizija između odredbi Direktive 97/67/EZ i nacionalnog zakonodavstva koju je bilo nužno razriješiti.

3.3. Citirajući odredbe Ugovora o Europskoj uniji i Ugovora o funkcioniranju Europske Unije, ističe da je prvostupanjski sud propustio utvrditi da odluka u ovom upravnom sporu ovisi o pravnom pitanju koje čini samostalnu pravnu cjelinu te je propustio podnijeti zahtjev Sudu Europske unije radi tumačenja prava Europske unije. Predlaže da ovaj Sud podnese zahtjev te navodi pitanja na koja bi trebao odgovoriti Sud Europske unije.

3.4. Smatra da bi odluka Suda Europske unije bila suprotna stajalištima iz osporene prvostupanjske presude i ovosudne presude, poslovni broj: UsII-68/2022-10 od 12. svibnja 2022. jer Direktiva 97/67/EZ jasno definira samodostavu kao poštansku uslugu što povlači za sobom i njezinu regulaciju, kao i određena prava za primatelje takvih pošiljki.

3.5. Predlaže poništiti prvostupanjsku presudu i usvojiti tužbeni zahtjev. Traži i naknadu troška za sastav žalbe.

4. Tuženik nije dostavio odgovor na žalbu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući osporavanu presudu i postupak koji joj je prethodio u granicama razloga navedenih u žalbi, sukladno članku 73. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 29/17. i 110/21.; dalje: ZUS), Sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se prvostupanjska presuda pobija, kao ni razlozi na koje Sud pazi po službenoj dužnosti.

7. Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj 31. srpnja 2023. podnio prijavu tuženiku u kojoj se navodi da društvo Marinski komunalac d.o.o. krši odredbe Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“, 144/12., 153/13., 78/15. i 110/19.; dalje: Zakon) i Direktive 97/67/EZ jer navedeno društvo obavlja samodostavu bez prethodno provedenog upisa u upisnik davatelja poštanske usluge.

7.1. Tuženik je nakon zaprimanja tužiteljeve prijave dostavio tužitelju obavijest, KLASA: 011-04/23-02/32 od 29. kolovoza 2023. kojom ga je obavijestio da ne postoje uvjeti za vođenje postupka inspekcijskog nadzora. U istoj se navodi da je o istom pravnom pitanju tuženik u drugom istovrsnom postupku KLASA:UP/I-344-07/22302/01, URBROJ:376-05-2-22-9., koji je pokrenut zahtjevom tužitelja, zauzeo stajalište da navedeno postupanje ne predstavlja povredu odredbi Zakona budući da je člankom 2. stavkom 1. točkom 21. Zakona jasno određeno da samodostava ne predstavlja poštansku uslugu. Postupak je pravomoćno okončan presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-68/22-10 od 12. svibnja 2022., na način da je istom presudom potvrđen stav tuženika.

7.2. Protiv obavijesti tuženika od 29. kolovoza 2023. tužitelj je podnio prigovor na postupanje koji je odbijen osporenim rješenjem tuženika.

8. Prvostupanjski sud je utvrdio odlučne činjenice na temelju činjeničnog stanja utvrđenog u upravnom postupku i isprava priloženih tijekom spora te je na tako utvrđeno činjenično stanje, pravilno primijenio odredbe Zakona i odbio tužbeni zahtjev.

9. Navodima u žalbi tužitelj ne dovodi u sumnju činjenice utvrđene na način kako je to učinio prvostupanjski sud u upravnom sporu ni tuženik u upravnom postupku te nije doveo u sumnju pravilnost primjene materijalnog prava.

10. Žalbene navode da postoji kolizija između odredbi Direktive 97/67/EZ i nacionalnog zakonodavstva u odnosu na samodostavu ovaj Sud ocjenjuje neosnovanima. Tužitelj parcijalno citira točku 21. uvodne izjave Direktive u kojoj se spominje samodostava, a da pri tome ne uzima u obzir ostale odredbe Direktive.

10.1. Člankom 2. Zakona propisano je značenje koje pojedini pojmovi imaju u smislu tog Zakona. Prema točki 21. navedenog članka Zakona poštanska usluga je usluga koja uključuje svako postupanje s poštanskim pošiljkama od strane davatelja poštanskih usluga, a osobito prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanskih pošiljaka u unutarnjem ili međunarodnom poštanskom prometu. Poštanske usluge ne uključuju prijenos pošiljke primatelju koje pošiljatelj obavlja sam (samodostava), prijevoz kao samostalnu uslugu te prijam, prijenos i uručenje poštanskih pošiljaka izravno od pošiljatelja do primatelja po individualnom zahtjevu, bez usmjeravanja, na način da isti radnik davatelja usluga obavlja sve navedene radnje (kurirska usluga).

10.2. U točki 21. uvodne izjave Direktive 97/67/EZ kao razlog za donošenje direktive navodi se da nove usluge (usluge koje se prilično razlikuju od uobičajenih usluga) i razmjena dokumenata ne čine dio univerzalnih usluga, te tako i ne postoji opravdanje da one budu rezervirane za pružatelje univerzalnih usluga; budući da ovo vrijedi i za samodostavu (poštanske usluge koje daju fizičke ili pravne osobe koje su ujedno i pošiljatelji pošte, odnosno prikupljanje i usmjeravanje takvih pošiljaka koje isključivo u ime tih osoba vrše treće osobe), koje ne spada u kategoriju usluga.

10.3. Člankom 2. stavkom 12. Direktive 97/67/EZ propisano je da je dokumentirana razmjena dostavljanje sredstava, uključujući i pribavljanje *ad hoc* prostora te prijevoz koji obavlja treća strana, pri čemu se omogućuje samodostava uzajamnom razmjenom poštanskih pošiljaka između korisnika pretplaćenih na takvu uslugu.

10.4. Člankom 4. Direktive 97/67/EZ propisana je obveza svake države članice da osigura pružanje univerzalnih usluga te izvješćuje Komisiju o koracima koje je poduzela kako bi ispunila ovu obvezu, a naročito o identitetu pružatelja univerzalnih usluga. Svaka država članica utvrđuje i objavljuje prava i obveze pružatelja univerzalnih usluga sukladno pravu Zajednice.

10.5. Dakle, iz citiranih odredaba Direktive 97/67/EZ proizlazi da je istom samodostava definirana kao dokumentirana razmjena, a koja usluga ne čini dio univerzalnih usluga za koje je uspostavljena obveza države članice da propiše prava i obveze pružatelja takvih usluga čiji je cilj osiguranje pružanja univerzalnih usluga. 10.6. Iz navedenog proizlazi da članak 2. točka 21. Zakona nije suprotan odredbama Direktive 97/67/EZ već su istim u cijelosti implementirane odredbe iste iz kojih proizlazi da samodostava nije poštanska usluga.

11. Zbog navedenih razloga, ovaj Sud smatra da nije potrebno podnositi zahtjev Sudu Europske unije o tumačenju prava Europske unije s obzirom na to da nema dvojbe o načinu na koji se imaju primijeniti i tumačiti odredbe Direktive 97/67/EZ o definiranju samousluge te nisu ispunjeni uvjeti o postojanju obveze podnošenja prethodnog pitanja u skladu s odredbom članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

12. U odnosu žalbeni navod da prvostupanjski sud nije odlučio o njegovu prigovoru o stvarnoj nadležnosti prvostupanjskog suda, odnosno da je za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari nadležan ovaj Sud u prvom stupnju, valja istaknuti da se ovaj Sud rješenjem, poslovni broj: UsII-196/2023-2 od 11. siječnja 2024. oglasio stvarno nadležnim te je predmet ustupljen prvostupanjskom sudu, Upravnom sudu u Splitu, kao nadležnom sudu.

13. Sud stoga žalbene navode tužitelja smatra neosnovanima i bez utjecaja na drugačije rješavanje upravne stvari. Iz pobijane presude vidljive su sve relevantne činjenice i utvrđenja na kojima je upravni sud utemeljio svoje pravno stajalište o neosnovanosti tužbenog zahtjeva te ovaj Sud smatra da u konkretnom slučaju nije počinjena bitna povreda pravila sudskog postupka jer je prvostupanjski sud predmetni upravni spor vodio i pobijanu presudu donio na temelju pravilne primjene odredaba

ZUS-a, a nije došlo niti do pogrešne i arbitrarne primjene materijalnog prava s obzirom na to da je upravni sud mjerodavne pravne odredbe pravilno protumačio, a njihovu primjenu dostatno, razumno i argumentirano obrazložio.

14. Budući da ovaj Sud nije utvrdio postojanje žalbenih razloga kao ni razloga na koje pazi po službenoj dužnosti, na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a odbijena je žalba tužitelja i potvrđena je prvostupanjska presuda (točka I. izreke).

15. Sukladno članku 79. stavku 4. ZUS-a, s obzirom na to da je žalba tužitelja odbijena, odbijen je i njegov zahtjev za naknadu troška sastava žalbe (točka II. izreke).

U Zagrebu 29. listopada 2025.

Predsjednica vijeća
Mira Kovačić